

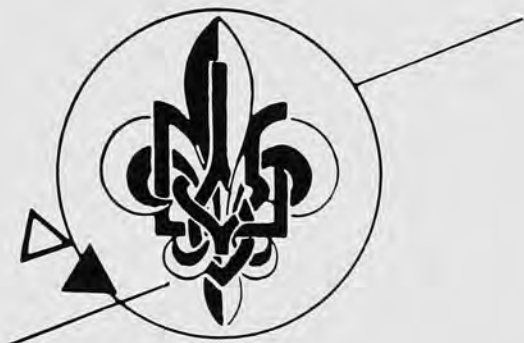
ЮНАК

ЛИСТОПАД — NOVEMBER 1986

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел
в році.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

Сторінка

1. ххх Юра Шкрумеляк, Листопад — Л. Тимошенко
2. Листя падає з дерев — С. Гостиняк, Співаємо...
3. Як юнацтво переживає Чорнобильську катастрофу — Подруга Марта
4. Треба нам знати: 75-річчя „Бойс Лайф“, 75-річчя „Орео“
5. Українці в Румунії — Подруга Наталка
7. Вклад Українців в Дослідження космосу — Л. Шанта
10. Молоде перо: Дош — Л. Козіцька
Успіхи наших друзів — Марта Куропась
11. Зустріч з молоддю в Аргентині і Бразилії, Україна живе!
12. Із побуту християнської України — Полин — Г.Л.Н.
13. Урочисте відкриття пам'ятника Діфенбекерові — Б. Кіт
14. Чи знаєш Ти про УСП
16. Ручні роботи: Прикраси на ялинку
17. Спортивно-Вишкільний Табір ім. Братчика пл. сен. Б. Чехута
21. Оркестра „Іскра“ попрощалася з громадою, Усміхнися
22. Привіти для „Юнака“
23. Хроніка: Спомини з новацького вишколу — Ксеня Кизик
24. Конкурс СФУЖО ім. Марусі Бек

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

Редагує колегія

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Роман Копач

ст. пл. Роман Вашук

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

пл. сен. Олександра Юзенів.

Закриття Олімпіади на Спортивно-Виховному Таборі 1986 р.

ЮНАК

ЛИСТОПАД — NOVEMBER 1986
Ч.П. 10 (271) РІК XXIV

Інтернаціональне стандартно-серійне число

0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА “ЮНАКА”

\$20.00 американських доларів

Ціна одного прим. — \$2.00

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.

З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

* * *

Дрімає калина
В червонім намисті,
Лиш з вітром шепочуть
Листки золотисті.
Шумить-гуде вітер
У гаю — діброві:
— Куди вас понести,
Листки пурпурові?
— Ой, вітре-соколе
Візьми нас на крила,
Візьми нас, неси нас,
Де в полі могила.
Нехай ми легенько
Могилу встеляєм
Червоним і жовтим
Осіннім розмаєм.
Щоб тая могила
Собі спогадала,
Що в себе приймала,
Що в собі сховала:
У золоті серце,
В крові біле тіло,
Що рідному Богу
У жертві згоріло.
Те серце дорожче
Від пишного цвіту,
Про нього йде слава
По Божому світу.
Нехай та могила
Свій скарб спогадає,
Нехай не сумує,
Нехай не ридає!

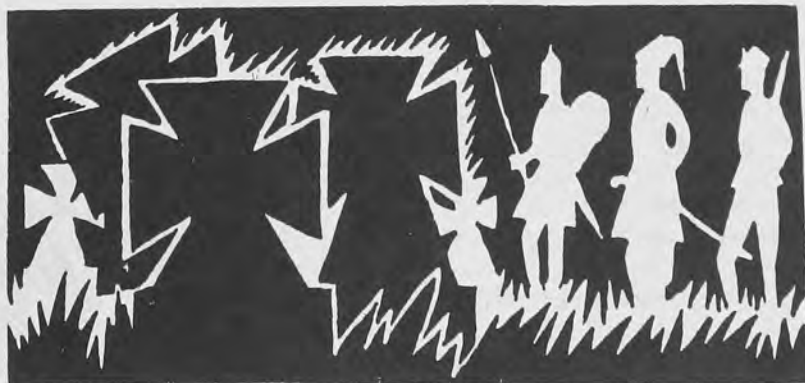
Юра Шкрумеляк

ЛИСТОПАД

У хвилях листя й шумі золотистім
Поля і луки зготовили парад —
Назустріч лицарю в сідлі іскристім,
Йому ж на ім'я — Перший Листопад
Рік-річно він приходить з України
З луною днів одваги й перемог
І лучить береги її чужини
Дарами віри й сили — в дні знемог.
Щоб серед блеску і принад довкілля
Не гасли у душі святі вогні —
Щоб завжди ми шукали задовілля
У службі вітчизні, у боротьбі!
Щоб в дітях своїх ми плекали силу
Відпорности в вростанні в чужий край,
Щоб їм лиш рідна мова була мила,
А Україна — вимріяний край!
Щоб, може завтра вже — як в млі осінній
Нас дні закличуть сальвою у ряд,
Ми проміняли з радістю скарби чужинні
На скарби ті, що дасть нам листопад!

Л. Тимошенко

ЛИСТЯ ПАДАЄ З ДЕРЕВ, А ДІВЧИНА СТОЇТЬ ПІД ТИМИ ДЕРЕВАМИ

Листя не чекає, чим і відрізняється від тебе; ну, а раз воно не жде, то повинно турбуватись і питанням: „Кого ждати”.

Я переконаний, що очі ти одержала, щоб оглядати й бачити, а мозкові лани широкополі знову, щоб виروضувати недуплаві судження.

Не знаючи тебе, я був уже почав довірювати думці, ніби після Ярославни Ігоревої не залишилось і насіннячка.

Волохаті руки точно невизначеного звіра моляться до твоїх можливих неудач, чекаючи когось

іншого, не їх. Ти відповіси їм, що відкликуєш усякі драматичні вистави у двох чотирьохкімнатних квартирах із загостреними вушками сусідів.

Листя не чекає,
матері не хочеться чекати,
і шуканню теж не хочеться чекати,
навіть роки власні не чекають,
ну, а ти стоїш отут з листком на мислячій долоні і
— чекаєш.

Степан Гостиняк

СПІВАЄМО

Примітка редакції:

Подаємо тим разом ноти та слова до пісні, що була друкована у числі 4/53/ квартальника „В дорогу з

юнацтвом”. Може дехто з юнацтва її вивчить співати?

„ГЕЙ У ЛУЗІ”

Пам'яті

Володимира Івасюка

Муз. Я. Ласовського

Слова В. Симоненка

Гей у лузі та й не перше літо ви-ля-га не ко-ше-на тра-ва!

Гей, у по-лі тай не пер-ше жи-то, тай не пер-ше жи-то доз-рі-ва.

2. Не повернуть козаки з походу
Не заграють сурми на зорі

Будуть вік стояти біля броду
Посивілі верби матері (2)

3. (Повторити першу стрічку поволіше)

ЯК ЮНАЦТВО ПЕРЕЖИВАЄ ЧОРНОБИЛЬСЬКУ КАТАСТРОФУ

*Зглянься, Господи, над недолею нашої
України і вкрати її страждання.
(Щоденна молитва)*

Трагедія сталася 26 квітня, але про неї ще й досі пишуть в газетах, говорять у радіо, в телебаченні, люди в цілому світі. Чому? Чи хтось знає відповідь? — запитав друг Юрій юнаків на курінних сходинах.

Друг побачив багато піднесених рук — видно юнаки знали відповідь на питання:

— Я думаю, — тому говорять, що це дуже страшна подія! — сказав Марко.

— Комуністи не хочуть сказати правди про те скільки людей вже загинуло від радіації, а скільки ще загине, — подав Славко.

— Я не вірю тому, що говорять і пишуть комуністи — озвався Микола.

— Вони думають, що інші науковці того не знають, що справді сталося. Наслідки катастрофи вже є і будуть дуже страшні. Я читав в газеті, що д-р Роберт Гейл з Америки передбачує 75.000 смертей від Чорнобильської радіації у наступних 70 роках. А совести кажуть, що досі тільки 31 людина померла, а близько 300 тяжко хворі.

— О, я знаю! — вигукнув Данило, — тато вчора читав про ту нараду спеціалістів атомової енергії і медиків, яка відбулася у Відні останнього тижня серпня цього року. Там було 600 вчених, лікарів, інженерів і 300 журналістів з 62 держав, а в тому й Осип Зінкевич — представник „Смолоскипу“ (— ви знаєте, це такий наш журнал і видавництво є в Америці, що видає книжки дисидентів України). Але — диво! Не було ні одного журналіста з СРСР. Совети роздали 382-сторінкове пояснення про причину катастрофи. Про все випитував і намагався дізнатися представник „Смолоскипу“, але правди не дізнався.

— А чому? А що? Як це так? — вигукнули кілька юнаків.

— Та ж люди приїхали, щоб дізнатися. Що ж таке сталося? — падали запитання здивованих юнаків. Друже, чи ти можеш нам сказати щось про це?

— Дуже просто! Совети думали заспокоїти світ. Вони ж привезли звіт і пояснення причин катастрофи. Але чи їм повірили?... Тому в пресі далі пишуть на цю тему, тобто питають пощо було цієї міжнародної наради. Тим звітам мабуть ніхто не повірив. А на питання до вчених і лікарів з СРСР були такі відповіді, що їм також не можна було вірити. Усе засекречене, їхнє говорення неправдоподібне. Зрештою, подумаймо, ще й досі совети твердять, що голоду в Україні в 1932-33 роках не було.

— Друже, а ти читав, як то все є під контролею, небезпеки нема. Та ж всім відомо, що трагедія

сталася, а режим казав виявляти великий спокій і святкувати на вулицях Києва 1-ше травня, мовляв нема страху, усе під контролею. — схвильовано відізвався Роман. — А якби не шведи, то вони далі тримали б вибух реактора в таємниці! Що це за режим, який так легко дозволяє вмирати людям, бо хоче свій престиж ціною їхнього життя зберігати?... Що це за уряд? Чому світ це бачить і нічого не діє? Цілій же Європі грозить радіація!

— А пригадуєте як режим інформував, що в Києві все нормально, що вода не є занечищена, що це тільки Захід робить з Чорнобиля велику загрозу аби відвернути увагу світу від нуклеарного зброєння, проти якого так виступає СРСР. Він же ж „дбає“ про мир, про життя людей... — з іронією додав Марко. Зчинився гамір, юнаки один перед одним щось пригадували й старалися перекинути один одного. Друг Юрій взяв газету, заспокоїв юнаків, читав:

„...втрата людей через Чорнобиль не в механічному обчисленні майбутніх смертей була головна мета нарад у Відні. Людина істота, її трагедія були загублені в дебатах про статистику“.

А що з дітьми України й Білоруси? Який стан їхнього здоров'я? Що ми можемо зробити, щоб вони могли лікуватися, щоб діставали відповідні ліки.

Відомо — 31 людина померла. Чому ж тлінні останки померлих не похоронені в Україні, щоб їхні родини могли мати можливість віддати їм останній раз вияв пошани, помолитися спокійно на їхніх могилах?

А що з переселеними родинами? Чи зможуть вони повернутись до своїх рідних гнізд?

Ми хотіли б почути якісь відповіді на ці питання також від Пана Горбачова — „широкого правдомовця“.

Хотіли б ми також певних конкретних гарантій — не важливе яким це коштом — що Чорнобиль ніколи не повториться в Україні, чи в Литві, чи будь де в Радянському Союзі. Але для Кремля єдиний шлях здобути це запевнення — це поставити добро людей понад інтереси держави та її системи“.

Юнаки сприйняли прочитане в скупченні. По хвилині озвався Микола:

— Друже, а що ми могли б зробити для наших ровесників, щоб полегшити їх долю, там в Україні? Молодь заворушилася знову. Було багато розмов, юнаки радилися, подавали проєкти як можна допомогти потребуючим дітям — жертвам Чорнобильської трагедії. Але, внески їхні й проєкти не були реальні. За порадою друга Юрія схвалили розпитати батьків і вчителів та старших приятелів що і як робити, щоб така допомога була можлива. А на чергових сходинах цілий курінь зробить плян

допомоги.

Цього разу друг Юрій запропонував на закриття сходин заспівати гімн „Цвіт України і краса”. Коли скінчили співати, друг Юрій сказав: „А тепер помолимося словами: „Всемогучий Боже, захорони життя українських дітей і всього нашого народу”. Юнаки пам'ятаймо, що „людська молитва приємна Богові тоді, коли люди чинять Його волю”, і Бог, а за Богом і пластовий закон навчає чинити добро і любити ближнього. Пам'ятайте ці наші сходини.

Подруга Марта

Запитання:

1. Що запитав друг Юрій юнаків на курінних сходинах?
2. Як пояснювали хлопці те, що Чорнобильська трагедія є постійною темою в пресі, радіо та телебаченні, хоч вона сталася в квітні?
3. Що Советський Союз хотів досягнути Міжнародною нарадою спеціалістів у Відні? Чи це сталося?
4. Які аргументи подавали юнаки на те, що СРСР урядові добро людей не є вище понад інтереси держави?
5. Як закінчили свої курінні сходини юнаки зі своїм другом Юрієм?

ТРЕБА НАМ ЗНАТИ

75-річчя журналу „Бойс Лайф”

В тому році минає 75 років як в ЗСА почав виходити відомий журнал для американських скавтів п.н. „Бойс Лайф”. Коли його почали видавати в 1911 році один примірник коштував п'ять центів а передплатників було 6,100. Тепер після 75 років коштує в передплаті 13,20 дол. річно для не-скавтів і 6,60 для скавтів і має 1,5 мільйона передплатників. Найбільше передплатників журнал мав в році 1968 а це аж 2,65 мільйона. Тепер коли менше є американських скавтів і телевізія робить читанню

велику конкуренцію число передплатників „Бойс Лайф” зменшилося на більше як мільйон. З роками цей місячник змінив формат і думає ще його поменшити а також скоротив довжину статей на половину. Але все ще як давніше в журналі подають статті на тему „Скавт в дії”, про дійсні пригоди в житті хлопців, статті чи короткі оповідання знаних авторів, як також з ділянки спорту та різного майстрування.

75-річчя тістечка „Орео”

Наші читачі на терені Північної Америки напевно усі добре знають одне із найбільше популярних тістечок, що має назву „Орео” та що його виробляє широко популярна американська фірма „Набіско”. На підставі видання книжки Гінеса зі світовими рекордами за 1985 рік, „Орео” це тістечко, яке є найбільше популярне і найбільше його у світі продають. Ось н.пр. в 1982 році продано шість мільярдів Орео і це не лише в ЗСА і Канаді але також в інших краях.

Перші тістечка „Орео”, що їх виробили у фірмі Набіско продано до крамниці з харчами в Гобокен, Нью Джерзі 6-го березня 1912 року, а самі тістечка почали виробляти від червня 1911 року і тоді дали їм назву „Орео”. Тепер їх виробляють 2,000 на minutу спеціальними машинами. Але хоча все відбувається машиновим способом смак „Орео” на тому не потерпів і це може сказати кожний, що ці тістечка залюбки споживає.

УКРАЇНЦІ В РУМУНІЇ

Місто Сучава де є українська гімназія і учительський інститут — Румунія

Минулого літа група української молоді з ЗСА мандрувала по українських поселеннях Східної Європи.

Переїзджаючи північну Румунію милувалися красою Буковинських гір мальовничими селами, оглядали старовинні церкви і культурну спадщину в музеях. Все це зробило на молодих людей велике враження.

У зустрічі з мешканцями відчули тепло і гостинність українських людей: Як туристи вони бачили все найкраще і ледви чи збагнули правду про невідрадне життя, а радше повільне завмирання українських поселень під шовіністичним, румунізуючим соціалістичним режимом.

Хоч між цими туристами були і пластуни, досі ще ніхто не поділився своїми враженнями на сторінках пластових журналів.

Ще до того часу, поки Румунія була окупована советськими військами, українське культурне життя розвивалося. Однак згодом румунський уряд почав нагінку і на українську мову та культуру (при зовнішній допомозі Советського Союзу), спрямовану проти „українських буржуазних націоналістів”.

Хоч Конституція Румунії гарантує право на живання рідної мови і преси, на освіту і літературу національним меншинам, цими правами користуються тільки німці, мадяри, жиди і югослави, за якими стоять їхні держави, а за жидами — жидівська спільнота в ЗСА. Українці тими правами не користуються і всі прояви національного життя жорстоко придушуються румунським урядом.

Українські поселення Румунії на багато старші, як Румунська держава. Ціла північна частина Молдавії і Сучавщина (південна Буковина) були заселені українським населенням ще в 12-13 столітті.

Багато місцевостей в цій частині датуються 14 і 15 століття, як наприклад Поляни, Петрова, Кимпелюнг над Тисою, Рома Вижна й інші, та підлягали Київській Русі, а відтак Галицько-Волинській державі. Після занепаду Галицько-Волинської держави ці землі були включені в Угорське Королівство, як Волоське (1290 р.) і Молдавське (1356) князівства, що перетривали до 16 століття, коли ті землі зайняли турки і держали їх до часу Кримської війни. Тоді Молдавія, Буковина, Басарабія і Трансильванія об'єдналися в 1881 році під протекторатом Росії і Австрії, як Румунська держава.

Територія теперішньої Румунії дещо менша, бо північна Буковина і Басарабія увійшли в склад УССР, як також частина Закарпаття.

Все населення Румунської Соціалістичної Республіки начисляє біля 23 мільйонів, з цього 85% румунів і 15% етнічних меншин, з цього 9% становлять мадяри, другою по величині етнічної групою є німці, а відтак ідуть українці. Хоч за офіційними даними вони начислюють 70.000, згідно з українськими етнографами є їх 100-150 тисяч. Тільки в північній частині на Марамарошині і Сучавщині є 54 чисто українських сіл з населенням близько 50 тисяч, де українці живуть компактною масою.

Українська церква збудована в 1880 році за допомогою Юліана Кобилянського (батька Ольги Кобилянської) в Сімпулунг Молдованец Румунія

Поселення гирли Дунаю — Добруджа — сягають 18 століття, коли турки взяли під свою опіку частину козацьких військ, що залишили Україну після поразки Мазепи під Полтавою (1709 р.) а після зруйнування царицею Катериною Запорозької січі 1764 р. ці поселення поповнилися новими емігрантами і турки в північній Добруджі (південна частина відійшла після 1945 р. до Одеської області) і Тульчанщині в гирлі Дунаю нараховують ще 37 українських розкинутих сіл, 5-10 тисяч населення.

Справжніми острівцями є 8 українських сіл в Банаті (Трансильванія). Тут живуть емігранти з переселених частин Галичини і Закарпаття, що переїхали туди при кінці 18 ст., в цьому самому часі, що і до югославської Бачки. Тоді ті землі входили в склад Австро-Угорської імперії. Крім сіл около 15% українців живе по містах, головню у столиці Букарешті.

Пануючою релігією є православна (80%) і 9% римо-католиків. Коли після 1946 року зліквідовано Греко-Католицьку Церкву в Галичині, те саме зроблено і в Румунії. Всі греко-католицькі церкви перебрала румунська православна церква, а православні церкви втратили свою автономію і також підлягають румунській православній церкві. Старші священники, що ще володіють українською мовою, вимирають, а молодші в більшості вже не є українцями, або українці зі слабим знанням української мови. І так церква є головним знаряддям держави в процесі румунізації українського населення.

Українська мова має кілька специфічних діалектів: сучавський, зближений до буковинського і гуцульського, закарпатський на Мармарошині, галицький в Банаті і надніпрянський в Добруджі.

Після Другої світової війни на українських поселеннях було около 100 початкових шкіл, три гімназії (Сучава, Сірет і Сірет) і три учительські інститути (Сучава, Сірет і Тульча) з українською мовою навчання.

Коли 1968 року почалася інтензивна румунізація, в більшості початкових шкіл перейшли на румунську мову. Залишилося ще кілька шкіл на Мармарошині і в Сиготі, що колись був культурним осередком румунських українців, і ще кілька шкіл в Банаті. Гімназії і учительські інститути також перейшли на румунську мову. Українську мову висмівають і називають „дурною мовою“, так що діти встидаються поза домом говорити по українськи і так швидким темпом українська мова зникає, а з нею і українська культура і національна свідомість.

При Інституті слов'янських мов в Букарешті є катедра української мови і там теж підготовляють учителів для навчання української мови.

Українська преса і видання найгірше стоять зі всіх соціалістичних країн, де живуть українці. Одинокий україномовний журнал „Новий Вік“, що появляється раз в місяць, до 1968 року під редакцією Білікевича був добрим журналом, що поміщував інформації про українське культурне життя, літературні твори, статті і критику. Тепер редактором є басарабець Іван Колесник, що сам не зовсім добре знає українську мову, і журнал став румунським офіціозом на українській мові. Дещо краще стоїть справа з видавничою діяльністю. При румунській Спілці письменників є згуртованих около 40 українських письменників і поетів. І хоча їхні твори підлягають строгій цензурі, вони стараються писати по-українськи. Українські письменники видають раз на рік літературний журнал „Обрій“, де друкуються їхні твори, літературна критика, твори радянських письменників і переклади на українську мову чужомовних авторів.

Головою Об'єднання є тепер письменник Іван Непогода. З 1969 року в будинку Міністерства Культури в Букарешті зложено видавництво, в якому друкуються книжки мовами національних меншин. Це значно пожвавило і українську літературну діяльність і хоча малим накладом (деякі лише в 200 примірників), що не заспокоює голоду на українську книжку серед українського населення, в останніх 20 роках появилося чимало творів поодиноких письменників, збірки поезій і наукові праці. Там також друкуються шкільні підручники українською мовою на зразок радянських. Теперішні письменники працюють у виїмково тяжких умовах і треба їхню відвагу і любов до рідної мови подивляти. З них більш відомі: Василь Баршай, Іван Ковач, Іван Непогода, Юрій Кокотайло, Микола Корсюк, Магдалина Ласло Куцюк, що є також завідувачем катедри українознавства на університеті в Будапешті, Оксана Мельничук, Михайло Михайлюк, Іван Ребошанка і інші.

Українські діти в Сулавщині, Румунія

Українських музеїв і архівів нема, хіба українські експонати в музеях в Букарешті і Яссах. Мистецька самодіяльність не існує, хіба на льокальному рівні з нагоди традиційних свят і родинних подій. Громадське і політичне життя взагалі зліквідовано. Українці не мають жодної інституції, що ставала б в обороні прав українців. Зв'язок з українцями інших соціалістичних країн дуже слабкий, а ще менший з українськими туристами з-за залізної заслони.

Життєвий стандарт населення дуже низький, бо Румунія взагалі дуже економічно відстала країна. Більшість українського населення займається сільською господаркою, скотарством і молочарством. Деякий процент працює в індустрії і як професіонали.

Політика сучасного режиму Румунії це політика етноциду, що позбавила українську національну меншину мови, культури та національної свободи і довела до розпачливого стану, гірше, як в сучасній Польщі. Українська діаспора могла б допомогти тільки через впливи в Об'єднаних Націях та натискаючи на Америку, щоб грозила Чавшеску втратою статусу упривілейованої країни, що спритно використовують інші країни.

Це, зокрема, апель до нашого молодшого покоління!

Подруга Наталка

ВКЛАД УКРАЇНЦІВ В ДОСЛІДЖЕННЯ КОСМОСУ

В березні цього року ми пережили небуденні події в розвитку міжпланетарної техніки. Ми вислали в простори п'ять міжпланетних кораблів — споруд із найновішими й наймодернішими інструментами, щоб прослідити комету Галіа. Ми одержали багато цікавого матеріалу про ядро, кому та хвіст комети. Вперше появились на екранах наших телевізорів знімки комети з порівняно близької віддалі.

За останніх кілька років світ зробив великий поступ у ракетній промисловості. Кораблі без залоги летять далеко в простори і висилають образи того, що вони бачать, а кораблі з посадкою вже стали буденними.

Юрій Кондратюк

Тисячі літ тому людина мріяла опанувати або принаймні заглянути в зоряні простори. Та були це

Микола Кибальчич

тільки мрії і надії, висловлені гарними словами в творах письменників. В 1649 році Сирано де Бержерак написав „Подорож на місяць”. Ахід Ейпавд у 1865 році — твір „Подорож на Венеру”, а Жуль Верн в 1870 році знаний твір „Подорож навколо місяця”. І. Ньютон в творі „Система світу” (1713 р.) подає гіпотезу — історію вилету тіла поза впливи земного тяжіння. Тіло лишається в орбіті землі як сателіт.

Ідея сателітів не така вже нова. Жуль Верн в одному зі своїх творів говорить про вистрілювання ракет з великих гармат.

В 1814-19 роках український вчений Олександр Засадко розвинув і сам випробував випуск шістьох ракет із спільної бази в той сам час. Його ракета була сконструйована в Могилеві, а продемонстрована в Петербурзі.

Першим науковим проєктом ракети, що сама просувається вперед, уславився Микола Кибальчич

(народився в 1853 році в Чернігівській області, син священика). Та за те, що брав участь у підготовці замаху на царя Олександра II, в 1881 році був заарештований і засуджений до смертної кари. У в'язниці він розробив проєкт першого реактивного літального апарату джетового типу. Але йому не судилося сконструювати та випробувати свій винахід.

Між 1917-1919 роками талановитий український вчений Юрій Кондратюк розробляв основні проблеми космонавтики, космічних польотів і конструкції міжпланетних кораблів. Юрій свої молодечі роки перебував у свого діда — земського лікаря, студіював у полтавській гімназії, а 1916 року вступив у петербурзький політехнічний інститут. Працював у Полтаві, Києві, а пізніше в Новосибірську. Він написав працю „Тим хто буде читати, щоб будувати”, пізніше наново опрацьовану,

Олександр Засадко

доповнену в Новосибірську й видану під назвою „Завоювання міжпланетних просторів”. У цій праці Ю. Кондратюк запропонував використати для ракетного палива деякі метали і неметали та їхні водневі сполуки. Він теж розглянув докладно проблеми створення міжпланетних ракетних баз — супутників планет та Землі, можливості повернення космічних кораблів на Землю і, як розв'язку, давав ідею використання гравітаційного поля небесних тіл. Подав також багато ідей для розв'язання питань космонавтики, зокрема для висадки на поверхню Місяця. Американці користувалися його теорією при висадках своїх астронавтів на Місяць. Він також розробив докладно стратегію для колонізації Місяця.

Юрій Кондратюк — це український вчений, винахідник, один із піонерів ракетної техніки та теорії космічних польотів. На жаль, талант його не мав

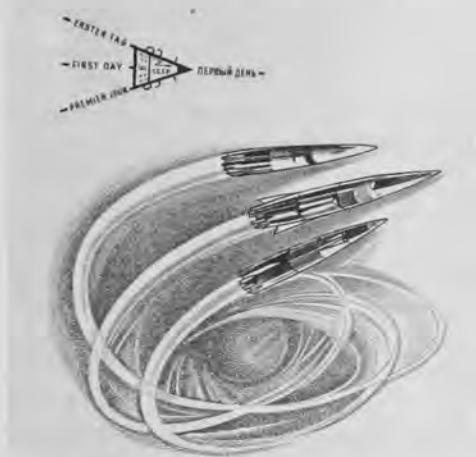
Сергій Корольов

змоги розвинутися, бо в молодому ще віці (46 років) згинув як воїн у Другій світовій війні в битві під Москвою. У його пам'ять один кратер на Місяці названо його іменем.

Плян першої ракети та першого сателіта в просторі і навколо Землі завершив Сергій Корольов — український вчений, конструктор ракетно-космічних систем, завойовник космічних просторів. Він перший запланував, збудував і випробував велику кількість ракетної техніки. Під його доглядом випущено балістичні та геофізичні ракети, серії кораблів-супутників як „Восток”, „Восход”, „Електрон”, „Молнія”, „Союз”, „Космос” та першу автоматичну міжпланетну станцію „Зонд”.

Він виробив ракетно-космічні системи, які допомогли здійснити вилети штучних супутників Землі, лети на місяць, на Марс та на Венеру. Він запроєктував роботів для дослідів на місяці. Опрацьована ним серія міжпланетних кораблів „Молнія” була випущена в орбіту Землі між 1962 та 1973 роками і облітаючи Землю що 12 годин, уможливила віддалеву повторну телевізійну трансмісію, двонапрямну телеграфічну, телефонічну та телефотографічну комунікацію між містами Європи та Америки. Під час облету навколо Землі, сонячна батарея сателітів орієнтувалася на Сонце, а антени для висилання образів були обернені до Землі. Телевізійна камера, що знаходиться на сателітах, може подавати прецизні образи Землі з висоти 30.000

до 40.000 кілометрів, що тепер використовується в метеорологічних станціях світу. Творення та напрям гураганів, тропічних торнад, снігових бур, та всіх інших змін в погоді зразу занотовується спеціальним приладдям на сателітах і передається на землю.

Сергій Корольов також запропонував найбільш економічний спосіб як долетіти до Місяця та інших планет, як включити міжпланетні кораблі у місячні та планетні орбіти, як висилати малі модулі на відповідні місця призначення. Майже вся діяльність вченого-науковця була пов'язана з розбудовою ракетної техніки.

Сергій Корольов народився в Житомирі в грудні 1906 року. Його батько був учителем. Сергій студіював у Києві в політехнічному інституті від 1924 до 1926 року, а коли інститут закрили, переїхав на студії до Москви. В 1929 році почав студіювати авіацію, а в 1933 році помагав організувати та був керівником групи вивчення Реактивного Руху. Від 1934 року був керівником відділу ракетних літальних апаратів.

Прем'єр Хрущов призначив його головним шефом плянування, конструкції, виробництва та випуску в простори всіх кораблів-супутників, ракет та інших космічних машин. Аж до своєї смерти він був головним та єдиним провідником астронавтики в СРСР. Але цікаво, що він хоч так багато зробив у цій ділянці і був піонером в ній, ніхто про нього не знав. Аж після його смерти в 1966 році, ім'я його стало знане і почало пов'язуватися із всіми успіхами советської міжпланетної авіації. Навіть українська енциклопедія, видана 1962 року, не згадує його імені.

Похований С. Корольов у Москві. В Житомирі в його честь відкритий музей. На Місяці найбільший кратер був названий його іменем.

У 1925 році заложено в Києві Товариство Міжпланетних Дослідів, де працювало багато українців. Серед них найбільше знані В. Срезнавський

(очолював метеорологічну обсерваторію), Д. Григорович (створив літаючі човни), Д. Томашевич (займався дослідницькою працею про впливи невагомості на людський організм). Декілька українців працювали й працюють в аеродинаміці, аеронавігації, гідроаеродинаміці. Один з визначніших — проф. Г. Проскура. Вони розробляли питання, пов'язані з літанням літаків, важчих за повітря.

Є в нас й інша група фахівців-астронавтів. Ось хоч би Павло Попович, народжений 1930 року в місті Узич Білоцерківського району Київської області. Льотчик-астронавт. Закінчив індустріальний технікум, військову авіаційну школу, військово-повітряну інженерну академію. Літав на міжпланетних кораблях „Восток-3” та „Восток-4”

Павло Попович

(в 1962 та 1974 роках). Був командантом міжпланетного корабля — „Союз-14”, який злучився зі станцією „Салют-3”. Під час польоту астронавти, що були в той час на кораблі, виконували спеціальні завдання-експерименти в науково-технічній та медично-біологічній ділянках.

Є ще й інші астронавти-українці: Т. Береговий (1968 р.), А. Філіпенко, Г. Добровольський, П. Климчук (1973, 1975 і 1978 р.) Т. Гречко (1975, 1977 і 1978 р.) Ю. Романенко (1977 і 1980 р.).

А як у нас на заході — в Європі, Америці і Канаді? Чи ми маємо науковців та астронавтів — українців? Варто поцікавитися!

Л. Шанта

ДОЩ

Цього року досить часто падав дощ. Це цілком змінило нашу програму дня у таборі. Ми годинами співали. Співом жваво проводили розвідувачки. Атмосфера була тепла і приятельська навіть тоді, коли було зимно і мокро надворі.

Майже всі шатра змокли і наші речі намокли. Утворилися маленькі озерця в шатрах.

Коли дощ перестав падати, ми виконували різні вправи. Сонце весело усміхалося до нас під час спортових ігор, купелі, теренових ігор і піонерства.

Одного вечора, якраз після вечері подув зимний вітер, знявся страшний гураган. Новачки прибігли до павільйону, де мали показ моделювання. Так гриміло і блискало, що земля тряслася. Юнаки несподівано, з'явилися в павільйоні і ми тоді мали спільний спів. Цілий вечір ми так забавлялися, що забули про дощ

і наші мокрі шатра. Ми не могли уявити, як будемо спати в таку страшну бурю, але подруга комендантка мала знамениту ідею. Наш цілий табір переночував в павільйоні. Ми принесли мішки до сання і постелили на підлозі у павільйоні. Там горів камінок й було тепло. Ми заснули швидко під звуки грому й дощу.

Наступного дня тепле сонце привітало нас. Ми пішли назад до табору порядкувати і сушити шатра. Дощ падав цілий другий тиждень табору і добре намочив шатра, змінив деякі наші пляни, але не змив веселости і не загасив духа жвавости в наших серцях.

Ліля Козицька

Із таборової газетки табору УПЮ-ок
п.н. „Медитація” на Новому Соколі.

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

МАРТА КУРОПАСЬ

президента Рональда Регена та брала участь в численних політичних семінарах. Крім цих зайнять М. Куропась зустрілась з президентом Р. Регеном та пізнала багато конгресменів.

Марта Куропась, яка була одна із основниць організації Української Республіканської Молоді, є ученицею четвертого року в українській католицькій школі Непорочного Зачаття в Дітройті.

Вона є головою організації, яку репрезентувала, та є заступницею голови Мишигенських молодих республіканців.

Марта належить до Пласту і є членом куреня УПЮ-ок ім. Ольги Кобилянської.

Вона вважає, що більше молодих українців повинні активізуватися в американському політичному житті, а між ними також і пластуни.

Марта Куропась з Воррену, Миш. в ЗСА репрезентувала Українську Республіканську Молодь і свій стейт на однотижневій молодечій крайовій конференції, яка відбулася у Вашингтоні.

На цій провідницькій конференції молодь мала змогу стрінутися з урядовцями Адміністрації

ЗУСТРІЧІ З МОЛОДДЮ В АРГЕНТИНІ І БРАЗИЛІЇ

Були вони зворушливі. Молодь шукала нагоди для зустрічей — прибувала скрізь туди, де були ми — туристи з хором „Веснівка” з Торонта, який на запрошення Комітету побудови пам'ятника Т. Шевченкові й Святувану 1000-річчя Хрещення України, відбував концерти в Буенос Айрес, Курітібі і Прудентополі при масовій участі громад, а в тому і молоді.

Зворушливі були зустрічі ще й тому, що молодь, не зважаючи на брак багатьох можливостей вивчати українську мову й знання про Україну, має українську духовність і бажає її плекати та поглиблювати. У Бразилії, (не зважали ми того в такій самій мірі в Аргентині) молодь борикається з великими матеріальними недостатками. Це загально відомо серед нас тут в Північній Америці. Намагаються наші громади й окремі люди висилати їм допомогу. Але вона далеко не вистачаюча, Молоді тій треба допомогти здобувати освіту й практичні ремесла, щоб мати кращі варстати праці, ніж тільки хліборобство. Вони рвуться в університети, хочуть глибшого знання про Україну, її Церкву, та культуру, а не тільки знати народню ношу, дещо з пісень, танки та щось з традицій і фолкльору.

Тому треба нам у Пласті подбати про контакти з цією молоддю, про зустрічі й листування та допомогу, щоб вони могли піднести своє знання про Україну, поглибити свій зв'язок з її культурою і життям.

Подаємо листа до Редакції „Юнака” від матері студента Сергія Крепкого. Її адреса:

Veronica Kreпки

R. Abilho C. Bastos - 113

84500 Trati - Parana - Brasil

„Шановний директор журналу „Юнак”!

Перший раз звертаюся до Вас і хочу побажати Вам всего найкращого і багато успіхів у Вашій праці так помічної для нас тут в Бразилії.

Читаючи Ваш журнал та інші українські журнали і листи, ми довідалися про це добро, що Ви робите для українських родин в Бразилії а найбільше цю поміч для наших юнаків, що так бажають завершити свої студії але зустрічають різні труднощі.

Наша родина складається із шести осіб. Один син в семінарії Божої Матері, два з дому ходять до школи а найстарший зветься Сергій має 18 років і вчиться в Курітібі.

Він вже звертався до Вас з проханням і має велику надію, що одержить поміч, щоби міг закінчити свої студії і відтак допомогти своїм братам.

За це, ми його батьки і він вже тепер щиро дякуємо та бажаємо найкращих успіхів у дальшій праці.

*Остаюся з пошаною
Вероніка Лопух Крепкий”*

УКРАЇНА ЖИВЕ!

Мовознавці, що турбуються станом мови, кажуть, що вона вмирає. А ті, що мало знають історії, твердять, що Україна ніколи не існувала. Той, що нічого не знає з географії, вважає, що Україна навіть на мапі не зазначена. І люди мало познайомлені з гастрономією, кажуть, що борщ є традиційною стравою іншої країни, не України. І наша писанка походить з іншої країни говорять ті, що мало знають народне мистецтво.

Моя багата бідна Україна, скільки речей вже в тебе вкрали. Твоїх дітей, Твою землю, Твою ідентичність, Твої традиції, Україно, крадуть сусіди.

Багато Твоїх дітей не знають нічого про Тебе. Вони не гідні зватись Твоїми дітьми, бо нічого про Тебе не знають і соромляться Твого імені, вважаючи, що будуть менше вартісні, коли б почувалися українцями. А вони ж, ті бідні є справді багаті, тільки того не знають.

Вони не знають, Україно моя, що Ти дуже жилава, дуже міцна! В кожній хвилині, коли

Загальний вид на Курітібу

підноситься завіса, на твоєму хлібі-солі я бачу все Твоє багатство, Твою різноманітність, Твою землю, Твої долини і гори, бачу Дніпро, бачу Твій нарід, що усміхається, радіє, плаче. Бачу й свободу на сльозах, що ллються по ликах, бачу тюрму... Бачу тільки єдину тебе, Україно.

Вони, ті несвідомі, не знають, моя Україно, що Ти є пристуна в кожному віночку в кожних шараварах, у кожній присядці, що її малий хлопчик вже вміє

Українські дівчатка на сцені в Куритібі

робити. Ти живеш у нутрі моєму, і я горджуся, що я Твій син, і що все роблю і буду робити, щоб ти мала пошану від Твоїх дітей, таку пошану, яка Тобі належиться.

З дружнім привітом
Павло Михальчишин

Фолклорна українська танцювальна група з Куритіби

Адреса:
Pauls Michalzechen
Rua Eduardo Negrello - 163
Bairro Novo Mundo
Curitiba - Parana - Brasil
80.000

Із побуту християнської України

ПОЛИН

Гіркість і горе нашого туземного життя в українській народній творчості представляє полин, зелеста рослина із сильно вирізаним запашним листям і дрібним цвітом, відома ще в дохристиянських часах із свого дуже гіркого соку. Зокрема у дівочьких народніх піснях полин згадується дуже часто, бо на Україні - як врешті й всюди - у давніх часах, дівчата не завжди виходили заміж за того, кого любили, або як колись співали на Україні „не всі тії побираються, що любляться і кохаються”. От і тому „у нелюба гірка губа, ще й гірша від полину” і „лучше мені мати гіркий полин їсти, аніж мені, мало, із нелюбом сісти”. Полин в українських народніх піснях ілюструє навіть смерть: „Ой ти полиноньку, мій гіркий цвітоньку, будуть мя тобою дружибні квітчати, як будуть мя тужну у трумну складати”.

Але полин, побіч лікувальних прикмет і важливої ролі в народній медицині (яку й досьогодні відіграє, хоч у іншій формі) був сильним оберегом проти „нечистої сили”. Тому то на Зелені Свята на Україні замальовували полином вікна й двері хат, щоб туди ніщо „нечисте” не дісталося. В Галичині при великодньому розговінні, господиня обділювала усіх приявних потрошки полином та глухою кропивою з куском печінки, „щоб очі не боліли”. Полин, посвячений в церкві, клали під подушку хворому, коли він терпів від безсонниці. Вивар з полину пили від грудного болю, а листя його їли проти трясці. Горілка зроблена з полину - полинівка - (в Захід. Європі абсент) була лікарством на шлункові недомогання.

Г.Л.Н.
За „Шляхом”

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА ДІФЕНБЕЙКЕРОВІ В ОТТАВІ

Парляментарна гора, Оттава. Тут, 18 вересня 1986 року о год. 1:15 по полудні відбулося відкриття пам'ятника Джона Діфенбейкера, скульптором якого є Лев Молодожанин з Вінніпегу, Канада.

Відкриття пам'ятника в Оттаві 18-го вересня 1986 р. Промовляє прем'єр Браєн Малруні

Пам'ятник відкрив прем'єр Канади Браєн Малруні, в присутності багатьох людей. Між ними були міністри — Гнатишин і Мазанковський, і послы Попровський, Вітер, Кіндій та інші. Під час відкриття я мав нагоду говорити й дістати автографи від прем'єра і його дружини Міли, дост. Дж. Турнера, провідника Королівської Опозиції в Парламенті і від скульптора Л. Молоджана.

Під час відкриття пам'ятника Дж. Діфенбейкера. Від ліва Джан Турнер, провідник королівської опозиції в парламенті. Юнак Борислав Кіт одержує автограф від скульптора Лева Молоджанина

Стоять біля пам'ятника Лев Молодожанин з дружиною і Ярослав Кіт

Дж. Г. Діфенбейкер 1895-1979 був прем'єром Канади від 1957 до 1963 року. Він походив із степових провінцій Канади, де запізнався з українськими поселенцями і їх полюбив. Бувши прем'єром Канади, він виступив в обороні українського народу на асамблеї ООН, в Нью Йорку, 26 вересня 1960 р.

Скульптор Лев Молодожанин українець, який прославився своїми творами-скульптурами: папи Івана XXIII, патріярха Йосифа Сліпого, пам'ятником Тараса Шевченка в Вашингтоні.

Отож, я відчуваюся гордим, що мав нагоду бути свідком історичної події і то на майдані перед Парламентом, де теж є кімната „Курилика” з його панелями, і де ми маємо українських послів.

Скоб!

пл. уч. Борислав Кіт,
гуртковий, Оттава.

ВІДБУВСЯ XVI КРАЙОВИЙ З'ЇЗД УСП В ЗСА

XVI-ий Крайовий З'їзд УСП в ЗСА відбувся 14-15 червня 1986 р. на славній оселі „Новий Сокіл”, у Бофало, Н.І. Приблизно 40 членів УСП приїхало із різних частин ЗСА зустрітися та продискутувати найважливіші теми УСП. При тій нагоді, учасники З'їзду користувалися вільним часом: грою відбиванки, вогниками та співом.

Референтка УСП в ЗСА, Оля Стасюк, Бурх., виконала усі адміністративні завдання щодо zorganizowania З'їзду. З'їзд був завершенням праці для Олі як референтки УСП і її каденція добігла до щасливого закінчення.

Після відкриття, була вибрана президія З'їзду: предсідник — Стефан Шишка, ОХ, писар — Ореста Гриців, ПС, заступник писаря — Ярема Гриців, ОХ. Головний Булавний УСП, Павло „Царю” Небесний, ОХ привітав учасників З'їзду та побажав успіхів.

З'їзд уділив Олі абсолюторію після її обширного звіту. Опісля вибрано комісії: Номінаційна — Тарас Ковч, Бурл., Оля Стасюк; Верифікаційна — Дюдя Панчук, ЛМ, та Марта Коломиєць, ПС; Резолюційна — Борис Гудзяк, ОХ, Ореста Гриців, ПС, Юля Федик, ПС, Дюдя Панчук, ЛМ, Тиміш Гнатейко, ЧМ, Ярема Гриців, ОХ.

Підчас дискусій, найважливішими темами були: курені УСП та їхня відповідальність щодо адміністративної структури УСП, відзначення в УСП і порівняння між УСП і УПС, фінансові проблеми пластових журналів, відпустки від активності, зкомпютеризованя системи збірки вкладок УСП, товариський дух в УСП та його здійснення. Усі РЕЗОЛЮЦІЇ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ схвалені З'їздом є подані в цьому Листку.

З'їзд закінчився у неділю прийняттям резолюцій, та вибором членів нового Крайового Реферату УСП. Референтом вибрано Ярему Гриціва з Філядельфії, ОХ; Заступницею референта справ організації — Олю Стасюк, Бурх; Заступником справ інформації — Бояна Онишківча, ОХ; Реф. Листка Зв'язку — Тараса Яцишина, Бурл; Референтами пропаганди — Бориса Вірстюка та Тараса Сілецького, Вовк.

Після закриття та пісні „Ніч вже йде”, учасники З'їзду попрощалися та відіхали хто-куди із приємними спогадами зі З'їзду УСП.

РЕЗОЛЮЦІЇ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ З'ЇЗДУ

1. XVI-ий Крайовий З'їзд УСП вітає Начального Пластуна, Головну Булаву УСП, Крайову Пластову Старшину в ЗСА, ОТКомісію „Нового Соколу”, КРУСП, „Юнака” та „Пластовий Шлях”.
2. Участь у Крайовому З'їзді УСП беруть усі члени УСП, які мають повні членські права і врівняють членські внески. Усі ті, що не можуть приїхати, передають свої голоси на письмі іншим учасникам З'їзду з тим, що один учасник не може мати більше ніж два передані голоси. Учасники К.З. УСП зі станиць віддалених більше як 1000 миль від місця З'їзду можуть кумулювати до 5 голосів.
3. З'їзд доручає куреням УСП в ЗСА включити оформлення в УСП у свою внутрішню процедуру приймавання членів. З'їзд пригадує що члени куренів є також обов'язково членами Пласту, тобто: з'обов'язані оформитися, та платити пластову вкладку.
4. З'їзд доручає новообраному КР-УСП розглянути справу перероблення системи відзначень під такими оглядами: 1) Щоб усі ступені відзначення УСП мали свої відповідні відзначки. 2) Щоб ступень відзначення залежав від видатності праці а не від терену де праця відбулася.
5. З'їзд висловляє своє переконання, що одинокий вихід із фінансової кризи пластових видань є злучення уладових видань в один, загально-пластовий місячник і закликає КПСтаршину негайно подбати про розв'язку цієї кризи.
6. З'їзд пригадує усім членам УСП в ЗСА, а зокрема Осередковим та Курінним, що в Правильнику УСП є точка яка дозволяє взяти відпустку від активної праці в Пласті на означений час. Одиноким обов'язком підчас відпустки є плачення пластової вкладки. З'їзд доручає Осередкам і Куреням щорічно усучаснювати списки членів та припилювати, щоб неактивні члени формально взяли відпустку від активності та зазначували хто неактивний на звітових адресарах.
7. З'їзд звертає увагу, що обов'язком члена Пласту є плачення річної вкладки. Тому доручається КР-УСП допилювати, щоб члени, які два роки не заплатили вкладки були викреслені з членства, згідно з статутом та правильником УСП. Після викреслення вони однак мають право один раз назад вступити до Пласту, як врівняють вкладку за ті два роки.
8. З'їзд рекомендує щоб сцентралізувати збірку вкладок та передплат журналів УСП через компютер КПС. Пропонуємо вислати річні зіставлення до кожного члена УСП та щоб чеки вислати на PLAST, INC. безпосередньо до канцелярії КПС. Відтак відсотки за тих членів котрі є оформлені будуть вислані до відповідних станиць.
9. З'їзд з'обов'язує курені УСП в ЗСА зложити одноразовий даток, щоб причинитися до покриття кошту компютера КПС за якого усі будуть користати. Висота датку повинна залежати від велечини куреня.
10. З'їзд з'обов'язує новообраним КР-УСП з'організувати зайняття товариського характеру, нпр. товариську зустріч, із ціллю з'активизувати УСП.
11. З'їзд пропонує, щоб КПСтаршина надала Перше старшопластунське Відзначення ст. пл. Олі Стасюк за визначну працю на пості в.о. Кр. Референта УСП в часі 22/XI/85 14/VI/86.

Головний Булавний УСП повідомляє що, згідно з правильником УСП, плянується zorganizувати курені ім. Д-ра Олександра Тисовського — один для старших пластунів та другий для старших пластунок.

Організатори:

Plast — DROT Winnipeg
30 Canna Blvd.,
Winnipeg, Manitoba
R2V 2R4

Plast — DROT Newark
30 Clinton Avenue,
Maplewood, New Jersey
07040

КУРІННА РАДА „ЛІСОВИХ МАВОК”

В днях 13-14 вересня, 1986, в Чикаго, відбулася курінна рада 20-го куреня УСП „Лісові Мавки”. Аж 50 старших пластунок приїхали на щорічну зустріч куреня з далеких сторін, а саме, Філадельфії, Лос Анджелес, Дітройту, Нью Йорку, Вашингтону, Нью Джерзі, Торонто, Клівленду, та Чикаго.

Рано вранці в суботу, 13-го вересня, всі членки зустрілися в готелю „Ramada O'Hare” та почалися наради. (Ми навіть мали конференційну кімнату!) Під час дня кандидатки працюючої приготували та переходили завдання, а „Мавки” невтомно плянували, раділися, перевірляли, звітували, та дискутували. Звіти курінної команди та гуртків доказали що членки куреня далі провадять активну виховну та адміністративну працю в Пласті та українській громаді. Курінь тепер нараховує 69 членок — найбільший жіночий курінь УСП, а третій зі всіх старшо-пластунських куренів! Після виконаних завдань, всі членки відбули курінний обряд на котрому дванадцять кандидаток підвищили ступінь „шелест” та одержали курінну відзнаку. Після обряду, всі вечеряли спільно у ресторані „The Snuggery”.

В неділю рано, Мавки збірно обговорили додаткові біжучі курінні справи, а саме:

1. Наступна курінна рада відбудеться в Нью Йорку 19-20 вересня, 1987.
2. Вибрано ширшу курінну тему праці на рік - 40 ліття куреня, яке відбудеться в 1987 році.
3. Вибрано тему праці гуртків на рік — „Фольклор”
4. Курінь плянує перевести працю під час ЮМПЗ 1987 р.
5. Курінь склав свій щорічний даток на Залізний Фонд Пластового Видавництва, та даток на компютері КПСтаршини.
6. Курінь затвердив нові гуртки в Дітройті та околиці Нью Йорку — північному Нью Джерзі.

Закінчивши всі справи, Лісові Мавки всі групово вирушили в дорогу на „Round Lake” та взяли участь в Службі Божій та відкритті пластової станиці Чикаго.

Голодні та змучені „Мавочки” вернулися до дому ст. пл. Дюдї Панчук, ЛМ на кінцевий, прощальний обід, де нетерпеливо чекали вислідів гри футболу, після котрого незадоволені Мавки з Філадельфії скоро відлетіли. Але серйозно — всі попрашались та відлетіли або від'їхали.

Так приємно було зійтись та поділитися ідеями та новинами, та побути кілька днів в товариській мавчиній атмосфері. Здається все що рада за скоро приходить, та що ніколи нема досить часу. Надіємось що рік скоро мине і незадовго зустрінемось на зустрічі, і раді 87!

З „Мавчиним” привітом, ст. пл. Христия Санторе, ЛМ.

Курінь в Чикаго

См. м. 3. 1986. 1/1/86.

Новий Адресар Курінних

БУРЛАКИ Taras Kowcz 4513 Spokane Avenue Cleveland, OH 44109	ПЕРШІ СТЕЖІ Christina Zwil 8417 Strahle Terrace Philadelphia, PA 19111	ЛІСОВІ ЧОРТИ Roman Washchuk 37 Old Mill Drive Toronto, Ontario, M6S 4J8	ГРЕБЛІ Roxoliana Pencak-Misilo 20 Locust Avenue Millburn, NJ 07041
ХРЕСТОНОСЦІ Oleh Danyluk 48-27 91 Street Elmhurst, NY 11373	БУРИВЕРХИ Mira Hankewycz 26-49 30 Street LIC, NY 11102	ЧОРТОПОЛОХИ Lidia Borysiuk 283 Goff Road Wethersfield, CT 06109	ЧЕРВОНА КАЛИНА Ihor Sawycky 89-24 Woodhaven Blvd. Woodhaven, NY 11421
ЧОРНОМОРЦІ Vlodko Temnycky 7 Cardinal Drive Woodstock, NY 12498	ХМЕЛЬНИЧЕНКИ Mychajlo Hrycak CMS Box 477 Rutgers U. Camden, NJ 08102	СПАРТАНКИ Vera Chuma 145 Second Avenue NYC, NY 10003	СІРОМАНЦІ Roman Bilynsky 40 Carolyn Court East Hanover, NJ 07936
ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ Ruta Kysilewsky 625 E. Passak Ave. Bloomfield, NJ 07003	ВОВКУЛАКИ Yury Monczak 199 Bo Avenue LaSalle QUEBEC, H8R 2T2	ШОСТОКРИЛІ Daria Kowaliwsky 3-33 Grunauer Place Fair Lawn, NJ 07410	ПОБРАТИМИ Andrij Leshchyshyn 12025 Dove Circle Laurel, MD 20708
ЛІСОВІ МАВКИ Tunia Bilyk 528 Hoyt Road Huntingdon Valley, PA 19006	НОВІ ОБРІЇ Lesia Lawrin 38184 Yonkers Dr. Sterling Heights, MI 48077	КНЯГИНІ Chrystine Chyzowych 421 Dorel Drive Rydal, PA 19046	ВЕРХОВИНКИ Marijka Holinaty 05 Eastern Parkway Newark, NJ 07106

ОРЛИКІВЦІ

Bohdan Kurczak
207 Maple Ave

КУРЕНІ! ОСЕРЕДКИ!

Надсилайте повідомлення про вашу діяльність:

Olha Stasiuk
36-16 24 Street
L.I.C., NY 11106
U.S.A.

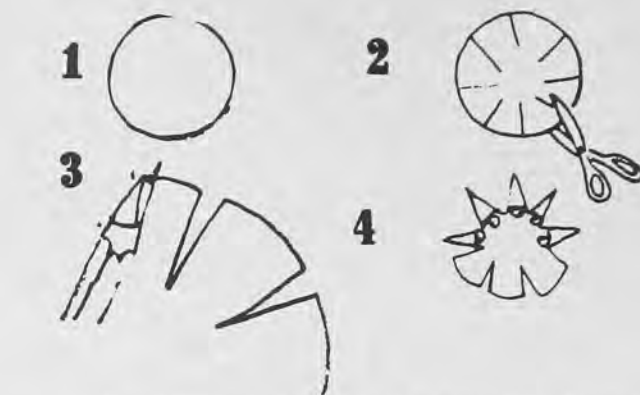
Із поживклих листків „Юнака”
(Все актуальні поради на прикраси на ялинку)

ПРИКРАСИ НА ЯЛИНКУ

Приготувала редакція журналу „Пролом”

Хочете мати цього року прибрану ялинку трохи інакше, як звичайно? Спробуйте прикрасити її не скляними кульками, але паперовими жучками. Найкраще виглядають рожеві або білі. До цього потрібний тонкий папір (бібулка), гостро струганий олівець, клей та голка з ниткою і трошки терпљачки. От і все.

1. Викрайте 12 кружків з паперу при допоміж склянки, 4 інчі в промірі.

2. Згорніть три рази, щоб дістати 8 рівних частин. Розітніть ножицями, залишаючи в середині ціле колісце на один інч.

3. Тримаючи на пальцях лівої руки папір, накладіть вістря олівця на лівий ріг одного з восьми кусників та при допоміж великого пальця прикрийте олівець вистачаючим кусничком паперу. Крутіть олівцем, аж закриєте його папером і він дістане форму гострої шапочки. Заклейте сам кінчик та витягніть обережно олівець.

4. Так зробіть усіх 12 кружків. Зложіть один на другий перешийте голкою, починаючи зверху, легко (бо подерете папір) зв'яжіть, залишаючи довгу нитку, щоб нею прив'язати жучка до смерекової гілки

подала Ляся Микита

ЗОЗУЛЬКА ІЗ ШКАРЛУПКИ

ШКАРЛУПКУ З ЯЄЧКА
РОЗТЯТИ НА ПОЛОВИНУ

СПІД З ТЕКТУРКИ

ОБЛІПИТИ ПАПЕРОВИМИ
ЗУБЧИКАМИ

До цього потрібно:

- ціла шкаралупка з яйця (середину видути при допоміж двох дірок в кінцях яйця)
- малі ножицки, пензель
- чорна та червона темпера
- папір, клей, нитки.

Як це робити?

Розтяти шкаралупку з яйця на половину (вздовж). Зробити з половинки обрис на текстурці або на

твердим папері, та дорисувати лапки. Витяти спід; протяти зубчики із півінчової стрічки паперу. Наклеєними зубцями прикріпити шкаралупку до споду і... зозулька майже готова.

Верх шкаралупки помалювати на червоно, а спід, латки, зубчики, носик і кілочки на чорно. Вішати ниткою пересиленою через лапки.

пл. сен. Дарія Даревич-Зельська

ПОМАЛЮВАТИ ЧЕРВОНОЮ
І ЧОРНОЮ ТЕМПЕРОЮ

Спортивно - Вишкільний Табір для олімпійців та Змагальців

13-ий СПОРТИВНО-ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР ім. Братчика пл. сен. Богдана Чехута

ПРОВІД ТАБОРУ

пл. сен. Богдан Михайлів
ст. пл. Аскольд Хемич
ст. пл. Катруся Цісарук
ст. пл. Левко Голубець
ст. пл. Маріанка Дяченко
ст. пл. о. Іван Кашак
ст. пл. Ігор Струтинський — Ланковий інструкторів
пані Марта Амаро — Лікарська опіка

ІНСТРУКТОРИ

ст. пл. Юрко Базарко
ст. пл. Марко Гафткович
ст. пл. Марія Дармохвал
ст. пл. Андрій Яросевич
ст. пл. Михайло Тимош
ст. пл. Тереза Куріца
ст. пл. Марко Якубович
ст. пл. Лариса Драган
ст. пл. Євген Сторожинський
пл. сен. Юрій Струтинський
пл. сен. Мирослав Лозинський

РЕКОРДИ ОЛІМПІАД СВТ ХЛОПЦІ

Старша Група

Ділянка	Ім'я і Прізвище	Вислід	Рік
Куля (8 фунтів)	Маркіян Іваськів	46' 1"	1984
Диск (1.61 кіл.)	Маркіян Іваськів	111' 6.75"	1984
Скок у Височінь	Андрій Андріюк	5' 11"	1980
Скок в Довжін	Андрій Андріюк	18' 3"	1980
Біг 100 ярдів	Аскольд Хемич	11.0	1982
Біг Навпростець	Юрко Ковальчук	7:20.0	1981
Лук	Марко Когут	34	1986
Стріляння (фінали)	Марко Якубович	35	1983
Плавання (100 ярд. Довільний, жабка, на плечах, довільний)	Євген Сторожинський	1:08.1	1984
Плавання (100 ярд. Довільний, на плечах, довіль., жабка, довільний)	Роман Гіряк	1:00.9	1986

ДІВЧАТА

Старша Група

Ділянка	Ім'я і прізвище	Вислід	Рік
Куля (6 фунтів)	Тася Туркало	33' 11"	1982
Диск (1 кіл.)	Тася Туркало	91' 2.5"	1982
Скок у Височінь	Ксеня Кольцо	4' 10"	1983
	Ляриса Драган		1984
Скок в Довжін	Тереса Куріца	14' 8"	1984
Біг 100 ярдів	Даня Бережницька	12.70	1981
Біг Навпростець	Роксана Сидорович	9:11.0	1984
Лук	Міка Савицька	35	1983
Стріляння (фінали)	Стеня Дзядів	34	1984
Плавання (100 ярд. Довільний, жабка, на плечах, довіль.)	Кікі Зінич	1:26.6	1983
Плавання (100 ярд. Довіль., на плечах, довіль., жабка, довільний)	Адріана Гаврилишин	1:39.5	1986

Дружина метавки юнаків

Роздача нагород юначкам

Вечеря після спортових зайнять особливо смакує

Несуть Олімпійський вогонь

Ліза Шмотолоха у змаганнях відбиванки

Отаман СВТ пл. сен. Богдан Михайлів вручає чашу юначці Мотрії Оришкевич за найкращу пластову поставу

Учасники СВТ після лекції „карате” зі своїм інструктором

Роздача нагород юнакам

Ліза Сонна запалює олімпійський вогонь на початку Олімпіади

Скок вдовжні: Ліза Бандура

Провід СВТ ч.13

Учасники Олімпіади

Дружина відбиванки юнаків

ХЛОПЦІ

Молодша Група

Ділянка	Ім'я і Прізвище	Вислід	Рік
Куля (8 фунтів)	Богдан Ісса	41' 5"	1982
Диск (1 кіл.)	Христофор Бексер	87' 4.5"	1984
Скок у Височінь	Андрій Чубатий	5' 4"	1985
Скок в Довжінь	Христофер Бексер	16' 6"	1984
Біг 60 ярдів	Андрій Даник	7.60	1981
	Александр Катречко		1983
	Христофор Бексер		1984
	Роман Куропась		1985
Біг Навпростець	Аполон Григорович	8:01.0	1983
Лук (6 стріл)	Адріян Кузич	46	1986
Стріляння (фінали)	Олесь Даник	35	1983
Плавання (50 ярд.)	Микола Могучий	28.30	1982
Плавання (60 ярд.)	Тарас Семчишин	51.9	1986

ДІВЧАТА

Молодша Група

Ділянка	Ім'я і Прізвище	Вислід	Рік
Куля (6 фунтів)	Христя Добрянська	31' 0"	1983
Диск (1 кіл.)	Христя Добрянська	62' 6.5"	1983
Скок у Височінь	Христя Добрянська	4' 7"	1983
	Ляриса Драган		1983
Скок в Довжінь	Катріна Гронь	14' 1"	1983
Біг 60 ярдів	Ляриса Драган	8.0	1982
Біг Навпростець	Мотря Оришкевич	9:47.0	1986
Лук (6 стріл)	Христя Добрянська	33	1983
	Андрея Барановська		1984
Стріляння (фінали)	Наталка Стахів	30	1983
Плавання (50 ярд.)	Ліса Шмотолоха	33.50	1985
Плавання (60 ярд.)	Наталка Гірняк	38.8	1986

ХЛОПЦІ

Ділянка	Ім'я і Прізвище	Вислід	Рік
Біг з Перешкодами 1	Андрій Візір	1:03.4	1985
Біг з Перешкодами 2	Андрій Чубатий	55.1	1986
Дектальон 1	Марко Якубович	5606 пунктів	1983
Дектальон 2	Андрій Чубатий	5760 пунктів	1986

ДІВЧАТА

Ділянка	Ім'я і Прізвище	Вислід	Рік
Біг з Перешкодами 1	Катріна Гронь	1:10.0	1983/84
Біг з Перешкодами 2	Мотря Оришкевич	1:05.1	1986
Дектальон 1	Ляриса Драган	5348 пунктів	1984
Дектальон 2	Леся Коропей	4108 пунктів	1986

Біг з Перешкодами 1: траса з плаванням.
Біг з Перешкодами 2: траса без плавання.

Дектальон 1: плавання на 50 ярдів плюс Біг з Перешкодами 1.
Дектальон 2: плавання на 60 ярдів плюс Біг з Перешкодами 2.

ОРКЕСТРА „ІСКРА” ПОПРОЩАЛАСЯ З ГРОМАДОЮ

Оркестра ансамблю „Іскра” (зліва) Олесь Кузишин, Богдан Кузишин, Олесь Бундзяк, Ярослав Палилик.

Після дев'ятох років постійних виступів вокально-інструментальний ансамбль „Іскра” з Нью Йорку вирішив закінчити свою музичну працю.

За час свого існування (1977-86) „Іскра” грала на понад 250 забавах, 100 весіллях і взяла участь у 30 концертах, виступаючи приблизно 42 рази в році у всіх головних українських осередках Північної Америки. Ансамбль випустив три платівки, а саме — „Іскра”, „Зустріч світанку” та „Мандрівка по Україні”. Крім цього, спонзорував першу платівку ньюйоркського вокального ансамблю „Промінь”. (Згадані платівки можна набути у всіх українських крамницях або замовляти безпосередньо в О. Kuzyszyn, 27 Leick Ave., Carteret, N.J., 07008).

У виступах і на звукозаписах „Іскра” завжди намагалась запізнати слухачів зі сучасною музикою з України. Наприклад, виступаючи під час концерту на Фестивалі Молоді (Глен Спей 1979 року), „Іскра”

приготувала програму пісень покійного Володимира Івасюка, якого лиш місяць раніше закатувало КГБ на 30 році життя. Сучасна музика з України мала найбільш помітний вплив на стиль і репертуар „Іскри”.

Ансамбль часто виступав на концертових програмах різних фестивалів, між ними, на Українському Фестивалі ЗСА (Голмдел, Н. Дж.), на Фестивалі Молоді (оселя „Верховина”), на Фестивалі „Весна” (Саскатун, Канада), на Українському Фестивалі у Дофин, Ман., в Айзенгавер Парку та на Союзівці. Для „Іскри” концертні виступи мали особливе значення і тому ансамбль завжди приготував на такі імпрези спеціальну програму, будучи тої думки, що пересічна танцювальна музика не надається до естради. Члени ансамблю надіються, що в майбутньому українські оркестри легкого жанру будуть мати більше нагод виступити в концертних програмах, на які приготувать відповідний репертуар.

„Іскра” сердечно дякує великій українській громаді за довготривалу підтримку.

Роз'їжджаючи по терені Америки і Канади члени оркестри запізнали багато нових приятелів і побачили та пережили багато цікавого. Це завжди залишиться у приємних споминах. У нашому журналі ми не один раз писали про цю молодечу оркестру, тому що двох її виконавців це наші пластуни Олесь і Богдан Кузишин, а творець ансамблю ст. пл. Олесь Кузишин це довголітний співробітник „Юнака” член редколегії та музичний критик. Надіємось, що він буде мати тепер більше часу далі працювати у редакції та інформувати наших читачів про українське музичне життя, а зокрема про нові платівки і стрічки, які появляються постійно в ЗСА і Канаді.

УСМІХНИСЯ

БЕЗ СЛІВ

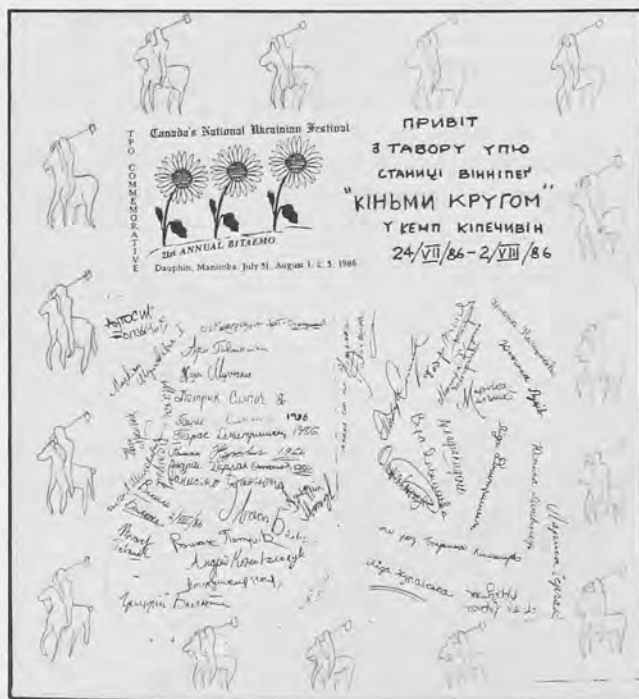
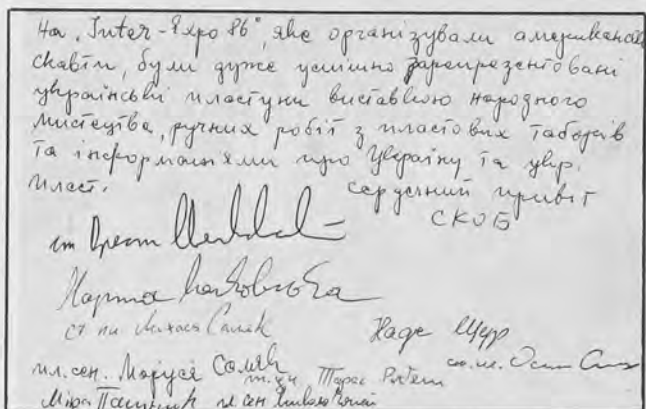

ПРИВІТИ ДЛЯ „ЮНАКА”

Ми одержали ще два привіти із літніх юнацьких таборів на „Далекому Заході” Канади а це: 1. Привіт з табору УПЮ Станиці Вінніпег п.н. „Кіньми кругом” і 2. Привіт з табору юначок п.н. „І зорі мерехтять” VI Куреня УПЮ в Едмонтоні.

Цікавий привіт одержали ми останньо з Німеччини із участі наших пластунів в Інтернаціональній виставці. Пишуть вони „На „Интер-експо 86'', яке організували американські скавти, українські пластуни були дуже успішно репрезентовані виставкою народного мистецтва, ручних робіт з пластових таборів та інформаціями про Україну та Український Пласт. СКОБ!''

З ряду підписів бачимо, що була там голова
Крайової Пластової Старшини пл. сен. Марта
Мялковська, а з нею ряд старших пластунів, сеніорів
та юнацтва.

СПОМИН З НОВАЦЬКОГО ВИШКОЛУ „ВИРОСТЕШ, ДИТИНО”

„Виростеш, дитино” — це назва нашого новацького вишколу 1986 року на Вовчій Тропі. Під час вишколу ми, учасники, виростили у сестрички та братчики. Пригадалося нам як проходить новацьке життя в казковому світі. Співали ми „У лісі на полянці”, грали „Кота і Мишку”, слухали розповіді про „жолудів та дубів”.

Рій сес. Ксені Кизик на вечорі самодіяльної гри п.н. „Солом’яний бичок”. Ксеня — „Лисиця”

Рано вставали, робили прорух та роз’їжджали на „поїзді чистоти”. Очевидно, що всі ми завжди виглядали „естетично”, але нероз’їжджався між нами і брудасик. Ну, але що зробиш! При ранній молитві відспівували ми обряди по роях. Алеж ми

мали цікаві рої! Виростили в нас „Карлики мудрости” (бр. Геньо Сторожинський), походили собі „Перші кроки” (сес. Атя Назаревич), понамальовувалися „Кралі-лялі” (мій рій під опікою знаменитої сес. Миросі Драган), висміхувалися собі „Паячки в пеленках” (бр. Тиміш Ганкевич). Наші „Паячки в пеленках” розбуджували нас рано, бо все відспівували інший обряд. Любили зміну!

Денні заняття були „предвиджені”. Ми всі сиділи чи то під соснами, чи то на трибуні і пильно слухали цікавих гутірок. Їх провадили наші „геніяльні” інструктори. Ми слухали їх уважно, писали, вчилися, писали, забавлялися, писали і ще раз писали аж нам руки відпадали!... Але я одне не забуду — як писати, а особливо, як скоро та „естетично” писати про новацькі сходини, щоб їх закінчити до нічної тиші.

Учасниці вишколу враз із інструкторками

Інструктори вишколу

Кожного дня по полудні була година спорту. Одні сестрички та братчики купалися, інші грали відбиванку, а деякі навіть теніс. Але в нас зродився ще один новий, цікавий та „трошки” брудний спорт — так званий „мадбол”! Ми разом забавлялися в болоті. Назвали ми цю годину спорту годиною „Вайлдвуд”, бо через прості причини ми не могли там бути... Яка шкода!

Вечорами відбувалися оригінальні заняття. Виспівували ми на вогниках, а також забавлялися на вечорі „Готуйсь”. Майже кожного дня, відразу після вечері, ми всі вправляли сальонові танки в „кухонній

залі''. Це була підготовка до нашого „вишкільного балю'', який випав чарівно.

У вечорі перед закриттям табору відбувся прощальний вогник. Він був дійсно чудовий! При вогнику пригадувалися нам поучаючі слова досвідченого бр. Славка. Співали, сміялися та раділи усі, коли блискучі іскри літали нам над головами... Але час скоро пройшов і ми мусіли розходитися. Не одна сльозина потекла кожному по лиці, коли ми прощалися на останньому вогнику.

Нашими добрими виховниками були: бр. Асьо Винників — командант, бр. Славко Пришляк —

заступник команданта, сес. Туся Санторе — бунчужна, сес. Ксеня Зелик — писар, о. Іван Кашак — духовний опікун, бр. Андрій Ганкевич — вільний член, та „бр. Байда'' — таборовий песик, що нас кусав.

Цього всього я ніколи не забуду, бо цей новацький вишкіл відкрив мені очі, показуючи, яка я щаслива, що є дитиною такої могутньої Української Пластової Родини. Це був для мене дійсно чарівний час!

сес. Ксеня Кизик

Учасники новацького вишколу „Виростеш, дитино''

Конкурс СФУЖО ім. Марусі Бек З НАГОДИ 1000-ЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій проголошує Конкурс на пісню-гимн для відзначення великого ювілею 1000-ліття Християнства в Україні.

Вимоги Конкурсу:

1. Побажаним є, щоб слова віддзеркалювали велич Київської Держави часів князя Володимира Великого, Хрищення України, та духове піднесення всіх українців з нагоди святкувань цього Великого Ювілею.

2. Побажаним є, щоб мелодія до пісні-гимну мала молитовний характер, але була радісна та бадьора, та музично незаскладна, щоб могли її виконувати не тільки хори, а й ціла громада та шкільна дітвора.

3. Композитор може написати музику до існуючих вже слів, замовити слова, співпрацюючи із сучасним поетом чи поетосою.

4. Твір — для одного голосу, або хору, а капеля, або у супроводі інструмента (-ів).

Нагороди: перша — 700 канадських доларів; друга — 400 канадських доларів.

Закриття Конкурсу 31-го серпня 1987 року.

Нагороджені твори будуть видані та розповсюджені.

Учасники Конкурсу мають прислати три копії свого твору під псевдонімом, разом із справжнім ім'ям поета та композитора в запечатаній коверті.

Членами журі Конкурсу є: д-р Олександра Копач, маестро Володимир Колесник, проф. Юрій Оранський.

Учасників Конкурсу проситься писати на адресу: Конкурс пісню-гимн, 50 Delaware Ave, Toronto, Ont., M6H 2S7, Canada.

Хто з Вас подорожує

- літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюроі

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

**THE FUTURE
BAKERY**

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!
Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО—МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 336-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстарішій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа 295 College St. Toronto, Ont. M5T 1S2
Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ 3635 Cawthra Road
(біля Української Католицької Церкви)
Tel.: 272-0468

Відділ 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Відділ 225 The East Mall, Unite 16,
Etobicoke, Ontario
Tel.: 233-1254

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання
помагати членам в економічних справах порадами і
фінансово.

Наша справа — служити членам!

ОДИНОКА в ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST CO. LTD

2271 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Phone: (416) 763-7333

Приймає вклади і ощадности. —
Платить найвищі відсотки. —
Уділює особисті і моргеджові позики. —
Приймає і реєструє пенсійні плани і на
нові доми (PPC). — Полагоджує всі
банкові операції. — Завідує спадками і
довіреннями (траст).

Ціна \$2.00

ОЛЕНЬ

СОКІЛ

БДЖОЛА

БАРВІНОК

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

"САМОПОМІЧ"

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.

Години урядування:

Понеділок	6:00 — 9:00 вечір
Вівторок	6:00 — 9:00 вечір
Середа	9:00 — 1:00 ппол.
Четвер	6:00 — 9:00 вечір
П'ятниця	6:00 — 9:00 вечір
Субота	9:00 — 1:00 ппол.

Щадить, позичає та полагоджуйте всі свої
фонансові потреби в своїй рідній Українській
Фінансовій Установі.

Кредитова Кооперативна платить вищі відсотки
від звичайних ощадностей якого-небудь банку
чи шадниці.

А також даємо на дуже догідних умовах
всякого роду позички.

ЗАЙДІТЬ ДО НАС ЧИ ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:

229 Hope Ave. Passaic, N. J. 07055. Tel. 201-473-5965

"... виховання — це надавання дум-
нам і почуванням якогось напрямку", —
наме Олександр Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і нова-
нів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьків, які цікавляться вихован-
ням і громадськими справами.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED

REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404

2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555

3359 Bloor St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:

2204 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5666

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
 ... добре також коли щадить в українській установі
 нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303